

fornødne Capitaler til Banens Anlæg, uden at søge Regjeringens Garanti. — Jeg har troet, at det var min Pligt at udtale disse Anskuelser for Thinget til nærmere Overveielse og Prøvelse. Jeg vil ikke hermed sige, at jeg bestemt vil gaae imod Lovforslaget, men jeg vil forbeholde mig Frihed til efter nærmere Prøvelse at stemme efter min bedste Overbeviisning. — Der er Spørgsmaal, med Hensyn til hvilke man er meget villig til at tillægge Rigsdagsmændenes personlige Interesser en betydelig Indflydelse; det er Tilfældet allevegne, hvor der handles om Jernbanens Anlæg. Det har viist sig — jeg vil ikke sige her i Forsamlingen, men jeg tror i næsten alle Landes Lovgivende Forsamlinger. Nu kunde man jo troe, at jeg kunde være mindre interesseret i Anlægget af en saadan Holbæk-Kallundborgbane, fordi den efter det Udgangspunkt, der idetmindste foreløbig er paatænkt, ikke vil komme til at give nogen Fordeel for mig; jeg vil nemlig efter den Tracering, som Jernbanen for Diebliffet har, ikke faae nogen nærmere Jernbanestation end Roeskilde. Jeg tror ikke, at jeg just behøver at værgе mig imod noget Saadant, men jeg skal dog bemærke, at, dersom man skulde ville gaae ind paa, hvad den ærede sidste Daler har anført som det Rigtige, nemlig at lade den paatænkte Bane udgaae fra Roeskilde, vilde, naar man ikke vilde anvende aldeles urimelige Beføstninger paa denne Banes Anlæg, den naturlige Vej være at føre den fra Roeskilde mod den Indfæring af Sjefjorden, der gaar paa den nordlige Side af Holbæk-Roeskilde Chausseen, over Horns Herred, indover Rye og Eriksholm og derfra ind imod Holbæk. Derved bliver Værlængden mellem Roeskilde og Holbæk ganske betydelig formindsket, ligesom Terrainet i det Hele taget er gunstigere, selv om det vil udkræve nogle større Broanlæg og Dæmninger. I Tilfælde af, at en saadan Linie skulde blive vedtagen, vilde jeg for mit personlige Bedkommende og for min Eiendom opnaae den store Fordeel, at jeg vilde faae en Jernbanestation i en Milis Afstand; men det kan aldeles ikke paavirke mig i den Grad, at jeg derved skulde forandre min Anskuelse om Banen og Statens Berettigelse eller Forpligtelse til at paa-

tage sig nogen Garanti for disse Actier. Forøvrigt skal jeg slutte mig til den ærede sidste Daler med Hensyn til Udgangspunktet for en saadan Bane, naar den skulde blive anlagt; har man engang ved Anlægget af den syd-sjællandske Bane forladt Ringsted og gjort Roeskilde til Udgangspunkt, vilde man vist handle flogt og rigtigt i ligeledes at gjøre Roeskilde til Udgangspunkt for den paatænkte Kallundborg-Holbækbane.

Melchior: Jeg vil begynde med at takke den ærede Indenrigsminister, fordi han har forelagt nærværende Lovforslag for Thinget. Jeg kan ikke paa nogen Maade dele den Anskuelse, der blev udtalt af den ærede sidste Landsthingsmand, at Landet for Diebliffet skulde være saa stærkt engageret i Jernbaneforetagender, at man skulde opsætte at udføre flere, indtil de Arbejder vare fuldeendte, hvorpaa man nu havde begyndt. Det vilde kun give en meget fjern Udsigt for saavel Sjælland som de andre Der til at faae flere Jernbaner. Saa langt gik det ærede Medlem nu igrigt heller ikke. Hvad han meest frygtede for, var, at Staten skulde paatage sig nogen yderligere Rentegaranti, medens han meente, at, hvis Private vilde anlægge Jernbaner, kunde der ikke være Noget til Hinder for, at Concessjoner dertil gaves. Nærværende Lovforslag forudsætter, at Anlægget og Driften af den deri omhandlede Bane kan overlades til Private, og at der i saa Tilfælde ikke skal gives nogen Garanti, men det indeholder derhos, at Regjeringen skal være bemyndiget til, forsaavidt det sjællandske Jernbaneselskab maatte ville overtage Anlægget af Banen, — ikke at garantere 4 pCt. af denne specielle Bane. — men at forøge den Sum, hvorpaa Garantien for nævnte Selskab nu lyder, med Anlægsbeløbet for denne Bane. Det forekommer mig, at der heri kun ligger en meget ringe Fare. Hvorvel jeg ikke kan bedømme de Beregningers Rigtighed, der ere blevne gjorte, og heller ikke de Beregninger, der bleve anførte af en æret Landsthingsmand, der tidligere havde Dødet (Bytphen-Udeler), saa holder jeg mig dog forvisset om, at en Jernbane i et saa frugtbart District nogenlunde vil kunne bære sig, og at